

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/38/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122288767
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:6122288767.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

17CoCsp/38/2023

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Mariána Hoffmanna, PhD. a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s. so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX C. D. E., o zaplatenie 465,28 eur s prísł., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 4Csp/69/2022-105 dňa 21.3.2023 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd rozhodol takto:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 158,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 158,28 eur od 18. 03. 2022 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu z a m i e t a.

III. Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 465,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 18.3.2022 do zaplatenia a náhrady trov konania. Prvoinštančný súd zistil, že žalobca ako banka a žalovaný ako klient uzavreli dňa 21.5.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.500 eur pri úrokovej sadzbe 10,9 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru 75 eur, poplatok za poistenie 1,20 eura mesačne, výška mesačnej splátky 49,05 eura, počet splátok 36, deň splatnosti 12. deň kalendárneho mesiaca, termín prvej splátky 12.6.2019, RPMN 15,73 %, priemerná RPMN 15,87 %, celková čiastka na zaplatenie 1.840,80 eur.

Žalobca súdu predložil opakované upozornenie zo dňa 12.1.2022 adresované žalovanému, ktorý bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy 105,46 eur najneskôr do 17.1.2022 s upozornením o možnosti predčasne zosplatiť úver. Žalobca predložil výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 17.3.2022, v ktorom žiadal žalovaného uhradiť sumu 546,20 eur bezodkladne.

Súd zistil, že žalovaný do predčasného zosplatenia úveru zaplatil žalobcovi 1.341,72 eur.

Prvoinštančný súd ďalej zistil, že v úverovej zmluve je uvedené, že žalovaný si vybral Súbor poistenia. Informáciu o výške poistného obsahuje sadzobník poplatkov a poistné podmienky obsahujú všeobecné

poistné podmienky pre poistenie schopnosti splácať úver. Tejto otázky sa dotýka aj Rámcová poistná zmluva.

Z obsahu zmluvy vyplýva, že žalovaný mal mesačnú splátku poistného vo výške 1,20 eura mesačne. Tento poplatok za poistenie je povinný žalovaný splácať spolu s mesačnou splátkou úveru. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úverových splátok, bol v omeškaní aj s úhradou poistného. Žalovaný nereagoval na výzvu žalobcu na úhradu dlhu, ani pred zosplatnením, ani po zosplatnení.

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka a ďalej podľa § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ďalej podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Aplikoval ust. § 52 ods. 1 – 4, § 53 ods. 1, 2, 5 Občianskeho zákonníka, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a vychádzal aj z § 517 ods. 1, 2 OZ. Prvoinštančný súd vyhodnotil zmluvný vzťah uzatvorený medzi stranami sporu ako spotrebiteľský, vzhľadom na charakter zmluvných partnerov. Žalobca bol v postavení dodávateľa a žalovaný ako spotrebiteľ. Zmluva bola predformulovaná bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu. V danom prípade je potrebné na právny vzťah medzi stranami sporu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a Smernicu Rady 93/13/EHS.

Prvoinštančný súd vyhodnotil obligatórne podmienky uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným obsahuje takú koncepciu jednotlivých podmienok, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, pretože absentuje podmienka vyplývajúca z ust. § 9 ods. 2 písm. d/ a h/, keď úver nemá určenú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie je správne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

Prvoinštančný súd dospel k záveru, že doba trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z.) nie je určená ani explicitne, ani žiadnym opisným spôsobom. Zo zmluvy vyplýva, že zmluva bola uzatvorená dňa 21.5.2019 s tým, že celková výška úveru bola určená sumou 1.500 eur. Úroková sadzba bola fixná do splatnosti, 10,9 % ročne. RPMN bola určená na 15,73 %, priemerná hodnota RPMN na 13,63 %. Celková čiastka spojená s úverom predstavuje 1.840,80 eur pri dohodnutom súbore poistenia A, kde je poplatok za poistenie 1,21 eura mesačne. Výška anuitnej splátky je 49,05 eura a termín splatnosti prvej splátky je 12.6.2019, počet splátok 36 a odplata 16,86 %. Súčasťou zmluvy je aj amortizačná tabuľka.

Doba trvania zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch je údaj o dobe trvania zmluvy. Ide o dôležitú obligatórnu náležitosť spotrebiteľských zmlúv. Absencia takejto podmienky alebo náležitosti je postihnutá sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere je jednoznačné, že v zmluve absentuje lehota, na ktorú je úver dohodnutý, zmluva neobsahuje tento údaj uvedený jasne a zrozumiteľne, do ktorého okamihu uzatvorená zmluva má trvať. Nepostačuje, ak je spotrebiteľ povinný si odvodzovať takýto údaj alebo informáciu z iných ustanovení zmluvy. Nepostačuje, že žalovaný je schopný odvodiť si tento údaj z dátumu, ku ktorému mal uhrádzať mesačné splátky, počty splátok či termín konečnej splatnosti. Samotné neuvedenie doby trvania zmluvy má za následok jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

Prvoinštančný súd ďalej dospel k záveru, že v úverovej zmluve je uvedená nesprávne celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, a to 1.840,80 eur. Žalovaný bol totiž povinný zaplatiť aj poistenie vo výške 1,20 eura mesačne a zo žiadneho ustanovenia predmetnej zmluvy nevyplýva, že sa jedná o dobrovoľné poistenie. V zmluve je údaj o poistení predtlačенý, nikde nie je uvedené, že si žalovaný zvolil poistenie dobrovoľne, pričom mal možnosť aj poistenie neuzavrieť. Preto náklady v súvislosti s poistením musia byť zarátané do celkovej výšky spotrebiteľského úveru, čo sa v prejednávanej veci nestalo.

Preto prvoinštančný súd aplikujúc § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch mal za to, že žaloba je dôvodná len v rozsahu poskytnutých finančných prostriedkov 1.500 eur, pretože úver je bezúročný a bez poplatkov. Ku dňu podania žaloby žalovaný zaplatil v prospech žalobcu 1.341,72 eur, preto zvyšnú časť sumu 158,20 eura zaviazal žalovaného na zaplatenie.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1, 2 CSP a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi podľa miery úspechu v spore. V prejednávanej veci však žalovanému žiadne trovy nevznikli, preto aplikujúc čl. 17 Základných princípov CSP žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal zamietavý výrok rozsudku prvoinštančného súdu. Žalobca žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného zaplatiť žalovaný dlh do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Tvrdil, že je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/, f/ a b/ CSP.

Žalobca namietal, že prvoinštančný súd nesprávne vyhodnotil absenciu údajov o dobe trvania zmluvy ako náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že dobu trvania zmluvy je možné celkom jednoznačne vyvodiť z bodu 1.2 Zmluvy, základných podmienok, kde je uvedený termín splatnosti prvej anuitnej splátky 12.6.2019, údaj o počte anuitných splátok (36) a údaj o tom, že periodicita anuitných splátok je mesačná, v každý 12. deň kalendárneho mesiaca. Ide o parametre, v kombinácii ktorých je možné dostatočne jednoznačne určiť dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podstatou zákonnej požiadavky na uvedenie tohto údajov je predovšetkým to, aby si spotrebiteľ bol vedomý toho, do kedy bude musieť spotrebiteľský úver splácať. Poukázal v tejto súvislosti aj na iné rozhodnutia odvolacích súdov, kde túto problematiku riešia rovnakým spôsobom, ako sú odvolacie námietky.

Žalobca ďalej namietal, že tvrdenie súdu, že zmluva obsahuje nesprávnu celkovú výšku, ktorú musí žalovaný zaplatiť. Celková výška, ktorú musí žalovaný zaplatiť, je v zmluve vypočítaná správne, predstavuje sumu 1.840,80 eur a predstavuje 36 mesačných splátok + poplatkov za poskytnutie úveru 75 eur. Poistenie, ktoré má žalovaný uzatvorené, sa zarátava do celkových nákladov iba vtedy, ak spotrebiteľ musel poistiť zmluvu uzavrieť. Žalovaný však poistiť zmluvu nemusel uzavrieť, ale sám si zvolil poistenie. Žalobca uviedol, že uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebolo podmienené uzatvorením poistnej zmluvy. Súd mal však iný názor a do celkových nákladov započítal aj poistné, čo je v rozpore so zákonom a tak dospel súd k nesprávnemu právnomu záveru. Poistenie úveru nebolo povinné, bolo dobrovoľné, nebolo podmienkou získania úveru. Žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaný počas celého konania nepopieral dobrovoľnosť poistenia, resp. ani netvrdil, že musel uzatvoriť poistenie za účelom získania úveru, a teda súd mal skutočnosti ohľadom dobrovoľnosti poistenia úveru považovať medzi stranami za nesporné. Zmluva o úvere nestanovuje, že bez prístúpenia k poisteniu by žalovaný spotrebiteľský úver nezískal. Taká okolnosť z vykonaného dokazovania ani neplynie. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ súd mal pochybnosti o podmienenosti úverovej zmluvy poistením, mal žalobcu vyzvať na doplnenie alebo opravu žaloby za účelom predloženia potrebných dôkazov. O dobrovoľnosti poistenia svedčia aj štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré tvorili súčasť zmluvy a ktoré žalovaný prevzal, v ktorých je uvedené v časti 3, že na získanie spotrebiteľského úveru sa nemusí uzavrieť poistenie, ani ďalšia zmluva o doplnkovej službe.

Aj v tomto rozsahu poukázal na niektoré rozhodnutia odvolacích súdov.

Ďalej žalobca namietal, že súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, keď uviedol, že ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur. Súd prvej inštancie sa dopustil pochybenia tým, že vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania za stavu, keď fakticky nevychádzal z nespornosti skutkových tvrdení. Prvoinštančný súd nemohol vec rozhodnúť bez pojednávania. Tým, že vec rozhodol bez pojednávania, reálne nevytvoril žalobcovi procesnú možnosť kontradiktórne sa vyjadriť k prejednávanej veci. Obdobný právny názor mali aj iné odvolacie súdy, na ktoré žalobca poukázal. Ďalej poukázal na to, že konanie pred súdom má zabezpečiť pre strany konania spravodlivú ochranu ich práv a záujmov. Preto im musí byť vytvorená možnosť predvídať rozhodnutie súdu a tomu prispôbiť uplatňovanie, realizáciu, svojich procesných práv. Všeobecný súd je tak povinný na všetky procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky, alebo sa bráni ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 85/2015-17 z 12.2.2015).

K odvolaniu žalobca pripojil ďalšie dôkazy, a to amortizačnú tabuľku, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktoré boli uzatvorené s inými klientami.

4. K odvolaniu žalovaný písomné stanovisko nezaujal.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne.

Prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav, správne aplikoval právny predpis a správne vo veci aj rozhodol vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru v rozsahu, kde prvoinštančný súd nesprávne určil celkovú sumu, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť. Vo vzťahu k tvrdeniu, že v spotrebiteľskej zmluve nie je náležitým spôsobom určená doba trvania zmluvy, nie je právny názor prvoinštančného súdu správny.

Odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný (§ 380 CSP). Odvolací súd podľa § 383 CSP je viazaný aj skutkovým stavom zisteným prvoinštančným súdom. V odvolacom konaní prostriedky procesného

útoke alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie možno použiť len ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolačný súd na novoty v súvislosti s ďalším preukazovaním dobrovoľnosti poistenia schopnosti splácať spotrebiteľský úver nemôže prihliadať, pretože všetky tieto okolnosti mali byť predmetom dôkazov priložených k žalobe a mali byť predmetom skúmania prvoinštančným súdom. V odvolacom konaní už na tieto novoty a nové dôkazy nie je možné prihliadať.

6. Žalobca vo svojom odvolaní namietal, že prvoinštančný súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b/ CSP.

Podľa § 297 písm. b/ CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

Citované zákonné ustanovenie predstavuje určitú výnimku pri prejednávaní spotrebiteľských sporov, kedy je možné, aby súd vo veci nenariadil pojednávanie. Uvedené zákonné ustanovenie umožňuje súdu nenariadiť pojednávanie, kde nie je potrebné v spore dokazovanie a nie je nevyhnutné ústne pred súdom prejednať argumenty strán týkajúce sa právneho posúdenia sporu. Uvedené ustanovenie už aj s poukazom na cenový cenový záznam takéhoto konania (do 1.000 eur) predstavuje väčšiu ochranu práv spotrebiteľa prostredníctvom vyhodnotenia dôkazov a právneho posúdenia veci, kedy žalobca je dodávateľom a kedy žalobca nesie zodpovednosť za preukázanie tvrdených okolností v žalobe a ďalšie dôkazy, vzhľadom na hospodárnosť konania a zodpovednosť žalobcu za preukázanie svojho nároku, nemajú vplyv na skutkové či právne posúdenie veci. Žalobca totiž nesie základnú zodpovednosť za to, že v podanej žalobe uvedie rozhodné okolnosti a preukáže tieto okolnosti, ktoré odôvodňujú jeho nárok. Pokiaľ takéto okolnosti nepreukáže, nárok sa javí ako sporný, a preto nie je vhodný na rozhodnutie.

Je potrebné si uvedomiť, že v spotrebiteľských sporoch hlavné dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti uplatnených nárokov má žalobca, ktorý procesný útok ako dodávateľ si môže riadne pripraviť a tak pomôcť rozhodnutiu súdu podľa jeho žaloby.

V prejednávaní veci sa však žalobca nezhostil zodpovednosti za výsledok sporu, keďže k niektorým tvrdeným okolnostiam dôvodnosti uplatneného nároku nepredložil žiadne dôkazy svedčiace o dôvodnosti. Na tieto okolnosti aj v dôsledku povinnej procesnej aktivity súdu (§ 295 CSP) je potrebné prihliadať a vyhodnotiť v neprospech dodávateľa.

7. Podľa § 9 ods. 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa prvoinštančného súdu nie je možné z obsahu zmluvy vyvodiť, ako dlho má zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvoril žalobca a žalovaný, trvať. Vo vzťahu k otázke, ktorá predstavuje presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, je už súdna prax ustálená a vychádza z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 30.11.2021 pod sp. zn. 2Cdo/69/2020 (R16/2022). V zmluvách o spotrebiteľských úveroch uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nie je potrebné uvádzať presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Náležitosti konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru sú splnené, ak zmluva obsahuje údaj o dobe trvania zmluvy a údaje, z ktorých možno určiť, do kedy povinnosť platiť úver s príslušenstvom trvá.

Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere celkom jednoducho a bez akýchkoľvek prípadných váhaní je možné ustáliť, že úverová zmluva bola uzatvorená dňa 21.5.2019 a splátka úveru predstavuje mesačne 49,05 eura a táto mesačná splátka sa má splácať od 12.6.2019, kedy je termín splatnosti prvej anuitnej splátky, pri dohodnutom počte anuitných splátok 36, kde periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky predstavuje mesačne v 12. deň kalendárneho mesiaca. Určenie doby trvania spotrebiteľského úveru je natoľko jednoduché, že bez ďalšieho je možné, pokiaľ termín splatnosti prvej anuitnej splátky je určený na 12.6.2019, určiť, že posledná anuitná splátka má byť uhradená dňa 12.5.2022 vo výške 49,05 eura, kedy sa aj ukončí zmluvný vzťah so žalobcom v prípade, ak dlh bude riadne zaplatený. Preto odvolacia námietka žalobcu vo vzťahu k určeniu doby trvania úveru je nedôvodná.

8. Ďalšou odvolacou námietkou žalobcu bola otázka správnosti určenia celkovej čiastky, ktorú musí klient zaplatiť. Žalobca nesúhlasil s právnym názorom prvoinštančného súdu, podľa ktorého súčasťou tejto sumy musí byť aj poistenie, pretože zo žiadneho ustanovenia predmetnej zmluvy nevyplýva, že sa jedná o dobrovoľné poistenie.

Odvolací súd skúmal uvedenú odvoláciu námietku a zistil zhodne tak, ako to uviedol prvoinštančný súd, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.500 eur na základe žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Ako to vyplýva z tejto žiadosti, išlo o vopred pripravený formulár s časťou, ktorá sa špeciálne, okrem ďalších informácií zisťujúcich bonitu spotrebiteľa, zaoberala otázkou poistenia. Už priamo v žiadosti o poskytnutie úveru je uvedené, že žalovaný žiada o poistenie schopnosti splácať úver, súbor poistenia A. Pri otázke skúsenosti s poistením žalovaný uviedol, že má skúsenosť iba s úrazovým poistením.

V žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo formulári je už pripravené vyhlásenie, podľa ktorého žalovaný bol informovaný o poistení, poistnému produktu plne rozumie a má o neho záujem. Zároveň potvrdil, že pred jeho poskytnutím prevzal dokument „Základné informácie o sprostredkovaní poistenia schopnosti splácať úver“. Žalobca v priebehu konania nepreukázal, akým spôsobom informoval žalovaného pri podávaní žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru o možnosti poistiť splácanie tohto úveru a nepredložil žiadnu listinu, ktorá mala byť žalovanému odovzdaná pred poskytnutím úveru v súvislosti so sprostredkovaním poistenia schopnosti splácať úver.

Následne bol vypracovaný v ten istý deň, ako bola podaná žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, aj zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru dňa 21.5.2019, kde už je poistenie zahrnuté do základných podmienok poskytnutia úveru žalovanému. Podmienkou je aj súbor poistenia A za 1,20 eur mesačne v počte úhrad 36 a periodicita a termín splatnosti poplatku za poistenie schopnosti splácať úver je mesačne v 12. deň kalendárneho mesiaca. Ako to vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalovaný ako klient mal prevziať a oboznámiť sa pred uzatvorením zmluvy s poistnou zmluvou a všeobecnými poistnými podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úver.

Ani k tomuto dokumentu žalobca nepredložil žiaden doklad svedčiaci o oboznámení sa žalovaného so všeobecnými poistnými podmienkami a nepredložil ani poistnú zmluvu, s ktorou sa mal žalovaný oboznámiť.

Z formy uzavretia tejto poistnej zmluvy vyplýva, že žalovaný nemal inú možnosť, ako poistenie úveru vo forme poistenia schopnosti splácať úver súbor poistenia A s poplatkom 1,20 eura mesačne, ako akceptovať, pokiaľ chcel uzatvoriť zmluvu o úvere.

Je vecou žalobcu, ako dodávateľa, aby súdu predložil doklady, ktoré svedčia o tom, že uvedené dojednanie o poistení schopnosti splácať úver žalovaným bolo dojednanie individuálne, že žalovaný pochopil, že nie je nevyhnutné takýto produkt akceptovať a že reálne aj porozumel dôvodom spoplatnenia takéhoto úkonu. Z dôkazov, ktoré predložil žalobca, nevyplýva, že by so žalovaným mal reálne uzatvorenú poistnú zmluvu a ani nevyplývajú žiadne všeobecné poistné podmienky pre poistenie schopnosti splácať úver a ani niet žiadnej listiny, ktorá by predstavovala základné informácie o sprostredkovaní poistenia schopnosti splácať úver.

Zo samotnej formulácie zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že súbor poistenia s poplatkom 1,20 eura mesačne je základnou podmienkou, kedy banka poskytne žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1.500 eur. Teda tým, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere súbor poistenia bol priamo podmienkou uzatvorenia úverového vzťahu a poistenie nie je uvedené ako uzatvorenie poistnej zmluvy, ale už priamo odkazuje na vopred uzatvorenú poistnú zmluvu, pretože je v zmluve o úvere premietnuté už len ako „poplatok za poistenie“, svedčí o tom, že poistenie bolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy a tým spôsobom aj je povinnosťou náklady na tento poplatok za 36 mesiacov (43,20 eura) započítať do celkovej čiastky, ktorú musí klient zaplatiť, a teda s poplatkom za poistenie by táto čiastka mala predstavovať sumu 1.884 eur.

Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca jednoznačne nepreukázal individuálne dojednanie poistnej zmluvy, ktorá sa potom následne premietla do základných podmienok poskytnutia finančných prostriedkov žalovanému vo forme „poplatok za poistenie schopnosti splácať úver“. Nešlo o individuálne dojednanie poistenia, a preto bolo potrebné takúto zmluvnú podmienku vyhlásenú v zmluve za základnú pre poskytnutie finančných prostriedkov ako ďalší náklad spotrebiteľa (okrem poskytnutého úveru a poplatku za poskytnutie úveru vo výške 75 eur) zarátat' do celkovej čiastky, ktorú musí klient zaplatiť.

9. Preto správne postupoval prvoinštančný súd, keď dospel k záveru, že nesprávnosť uvedeného údaja v zmluve o spotrebiteľskom úvere má za následok podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru.

Na margo celej situácie odvolací súd pripomína ešte aj tú okolnosť, že nesprávne uvedenie celkovej čiastky, ktorú je povinný klient zaplatiť, má vplyv aj na určenie výšky RPMN, kedy spotrebiteľ je nesprávne informovaný o výške RPMN, pokiaľ do celkových nákladov nie je započítaný aj poplatok za poistenie. Nesprávne vypočítaný základ pre výpočet RPMN má za následok nesprávny výpočet RPMN a preto je možné považovať ako keby RPMN nebola uvedená vôbec a aj táto okolnosť má za následok, že úver je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Táto okolnosť však preskúmaná prvoinštančným súdom nebola, uvádza ju len odvolací súd na podporu správnosti právnych záverov prvoinštančného súdu o nesprávnej výške celkových nákladov spotrebiteľa na uvedený úver, ktorého dôsledkom je opäť len bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru.

10. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP v zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania potvrdil ako správny.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní bol úspešnou stranou sporu žalovaný. Žalovanému však v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, a preto v súlade s čl. 17 základných princípov CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd žalovanému nepriznal.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

17CoCsp/38/2023

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).